

[C. J. F. Sven.]

fra Flertallets Side, skønt det efter mit Skøn kun var smaa og faa Indrømmelser, der ønskedes. Det er beklageligt, men derved er der intet at gøre; der skal to til at enes, og naar den ene ikke vil, saa er der ikke noget at sige til det. Jeg vil ligeledes slutte mig til den ærede sidste Talers Udtalelse om, at det, Mindretallet tilbød, var særdeles vidtgaaende; der var i hvert Fald inden for mit Parti store Betæneligheder ved at gaa saa vidt, men det lykkedes os at faa Partiet til at gaa saa langt; som de stillede Ændringsforslag giver Udtryk for, og vi havde derigennem haabet at opnaa Enighed.

Jeg maa altsaa i Henhold til Udtalelserne i Betænkningen og til det her sagte anbefale ærede Medlemmer at stemme imod Lovforslaget.

Ordføreren (Ingeborg Hansen): Paa Flertallets Vegne vil jeg gerne anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, det har faaet efter anden Behandling.

Som Lovforslaget nu foreligger, deler jeg i ingen Retning Mindretallets Betæneligheder ved at indføre det nye, at det offentlige i visse Tilfælde skal kunne gribe ind, naar Ægteskabsbetingelserne ikke er opfyldt ved Indgaaelsen af Ægteskabet.

Der kan selvfølgelig fremføres Eksempler paa hvad som helst. Lige saavel som det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) kunde nævne Eksempler, der støttede hans Opfattelse, kunde jeg nævne Eksempler paa den Betyggelse, det vil kunne være i mange Tilfælde; at det offentlige kan gribe ind, i Stedet for at kun Ægtefællen skulde kunne gøre det.

Naar det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) siger, at Flertallet ikke har villet søge at naa til Enighed, kan jeg kun beklage, at det ærede Medlem har faaet den Opfattelse, for jeg tror egentlig — jeg haaber ikke, jeg begaar nogen Indiskretion ved at sige det —, at vi alle inden for Udvalget kan sige, at der virkelig har været arbejdet meget intenst og villigt paa at finde en Løsning, som alle kunde være tilfreds med. Det lykkedes altsaa ikke, ikke fordi man ikke har villet søge at skabe Enighed, men fordi Forskellen i vore Opfattelser paa disse Punkter var saa stor, at der ikke syntes at være nogen Mulighed for at komme hinanden nærmere.

Som sagt, mit Parti nærer ingen Betænelighed i nogen Retning ved at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den foreliggende Form.

Justitsministeren (Steincke): Ved første Behandling lyttede jeg med stor Interesse til de Betragtninger, der blev fremsat af det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter). Ved anden Behandling lyttede jeg til de samme Betragtninger, men med noget mindre Interesse. Jeg maa indrømme, at da jeg fik dem serveret igen i Dag, nøjagtig de samme, havde jeg efterhaanden tabt Interessen for dem, idet der i Mellemtiden har været udfoldet betydelige Bestræbelser fra alle Sider i Udvalget, som Udvalgets ærede Ordfører sagde, for at naa til Enighed. Der blev som Følge deraf ikke sagt noget som helst nyt fra det ærede Medlems Side. Det eneste nye, det ærede Medlem fremkom med, var Haabet om, at Folketinget vilde modsætte sig den Lovbestemmelse, hvorefter det offentlige kan foranledige Ægteskabet opløst mod Parternes Protester. Jeg tror paa Forhaand at maatte berøve det ærede Medlem dette Haab, idet det er min Agt, hvis en Diskussion herom rejses i Folketinget, at sige, som jeg siger nu, at det er Tilfælde, der antagelig vil forekomme meget sjældent, og at Bestemmelsen i § 4 er en Bestemmelse, som det er rimeligt, at det offentlige sætter Pris paa at have af Hensyn til Afkommet.

Nu kan det ærede Medlem nok sige, at det ikke nytter noget at kunne opløse Ægteskabet af Hensyn til Faren for Afkom, thi naar Parterne ikke ønsker Opløsningen, saa fortsætter de Samlivet, og saa kommer der alligevel Afkom. Ja, det er nu for det første ikke saa givet, og for det andet ved man jo ikke, om den Omstændighed, at den ene Part ikke har ønsket Ægteskabet ophævet, er Udtryk for vedkommendes inderste Ønske; det kan maaske netop være foranlediget ved Angst for den i højere Grad psykopatiske Ægtefælle; men jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vil ikke blive almindeligt, at det offentlige griber ind i saadanne Sager, og hermed burde det ærede Medlem have erklæret sig tilfreds.

I øvrigt vil jeg slutte med ligesom Udvalgets ærede Ordfører at sige, at der ikke har været nogen som helst Grund til at beklage sig over Forhandlingerne i Udvalget, saa vidt jeg kender dem. Man har søgt fra alle Sider at naa til et samlet Resultat, og naar Enighed ikke er opnaaet, kunde det maaske tænkes at skyldes, at den Opposition, der blev enig med den daværende Regering om de tidligere Ægteskabslove, bestod af Socialdemokrater og Radikale, der var mere forstaaende over for den daværende Regering, end den nuværende